

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **V. K.**
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát města Kladna**
sídlem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Praze, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v tom, že žalovaný nerozhodl o jeho žádostech o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 205/2017 Sb. (dále jen „informační zákon“), podaných žalobcem ode dne 9. 6. 2016 do 22. 8. 2017.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že v období od 9. 6. 2016 do 22. 8. 2017 po žalovaném v několika případech žádal poskytnutí následujících informací: (i) pasportů komunikací ve smyslu § 5 vyhlášky č. 104/1997 Sb.; (ii) protokolů o pravidelných prohlídkách ve smyslu § 6 vyhlášky č. 104/1997 Sb.; (iii) protokolů hlavních prohlídek ve smyslu § 7 vyhlášky č. 104/1997 Sb.; (iv) protokolů bezpečnostních prohlídek dle § 7a vyhlášky 104/1997 Sb.; a (v) kolaudačních rozhodnutí. Veškeré požadované informace se měly týkat místních komunikací III. třídy na ulici J. V. v úseku od ulice Ž. po ulici N. K. a dále na ulici N. K. v celé její délce. Tyto místní komunikace se nacházejí na území Statutárního města K..
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že na dotazy a požadavky žalobce vždy řádně a včas odpověděl. Uzavřel, že se žalobce nedomáhá vydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, tudíž navrhl odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

4. Žalobce v replice uvedl, že je vyjádření žalovaného zmatečné, neboť v něm neuvedl důvody, proč požadované informace odmítá poskytnout.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Soud z předložených listin zjistil, že žalobce od 9. 6. 2016 adresoval žalovanému několik podání, kterými činil podněty k odstranění jím tvrzeného protiprávního stavu způsobeného žalovaným, aniž by uvedl, že požaduje poskytnutí jakékoliv informace. Jednalo se o podání ze dne 8. 6. 2016, 18. 7. 2016, 29. 8. 2016, 2. 10. 2016 a 2. 11. 2016.
6. Dne 20. 12. 2016 adresoval žalobce žalovanému podání označené jako „*Nečinnost ve věci vědomého porušování platných právních předpisů a platných norem a ohrožení bezpečnosti v ulicích J. V. a N. k.*“, ve kterém se domáhal poskytnutí 1) veškerých závazných stanovisek, které byly odborem dopravy a služeb žalovaného vydány ke stavbám parc. č. X, X a X, přímo souvisejících s ulicemi J. V. a N. K., 2) protokolů o prováděných kontrolách stavu vozovek a bezpečnosti dopravního provozu v ulicích J. V. a N. K. a 3) kolaudačního rozhodnutí o provedení rekonstrukce spočívající ve změně z nebezpečné vozovky na živičnou v ulici J. V. v úseku od ulice Ž. po ulici N. K. a kolaudačního rozhodnutí vozovky v ulici N. K. v celé její délce. Tato žádost byla žalovanému doručena dne 20. 12. 2016.
7. Dne 21. 12. 2016 adresoval žalobce žalovanému podání označené jako „*Závazná stanoviska ke stavbám*“, ve kterém se opět domáhal poskytnutí veškerých závazných stanovisek, které byly odborem dopravy a služeb žalovaného vydány ke stavbám parc. č. X, X a X. Tato žádost byla žalovanému doručena dne 21. 12. 2016.
8. Opatřením ze dne 10. 1. 2017, zn. OPKTA/24/17, vyzval žalovaný žalobce, aby v souvislosti se svým podáním ze dne 21. 12. 2016 doplnil veškeré povinné údaje pro podání žádosti o informace, a to ve smyslu § 14 odst. 2 informačního zákona. Zároveň jej poučil, že pokud takové údaje nedoplní, nebude jeho žádost považována za žádost o informace dle informačního zákona.
9. Opatřením ze dne 18. 1. 2017, zn. OPKTA/86/17, vyzval žalovaný žalobce, aby v souvislosti se svým podáním ze dne 20. 12. 2016 doplnil veškeré povinné náležitosti pro podání žádosti o informace ve smyslu § 14 odst. 2 informačního zákona. Zároveň jej poučil, že pokud tak neučiní, nebude jeho žádost považována za žádost o informace dle informačního zákona.
10. Dne 25. 1. 2017 adresoval žalobce žalovanému podání vztahující se k žádostem žalobce o informace ze dne 20. 12. 2016 a ze dne 21. 12. 2016, ve kterém uvedl, že žalovaný odmítá sdělit požadované informace a že věc již bude řešit nadřízený úřad. Zároveň zopakoval, které informace požadoval, tj. „1. *Závazná stanoviska v případě vyjádření, které dával ke stavbám, které se prováděly v letech 2010 a 2016 parcel. čísla X, X a X k.ú. K. [...] 2. Protokoly prováděných kontrol stavu vozovek a bezpečnosti dopravního provozu v ul. J. V. a N. K.. 3. Kolaudační rozhodnutí, kdy byla provedena rekonstrukce vozovky z nebezpečné na živičnou v ul. J. V. v úseku Ž. N. k. a vozovky N. k.*“ Žalobce rovněž namítl nezákonný postup žalovaného spočívající v absenci konkretizace chybějících náležitostí žádostí žalobce. Žalobce však chybějící náležitosti svých žádostí v souladu s výzvami žalovaného tímto podáním nedoplnil.

11. Opatřením ze dne 8. 2. 2017, zn. OPKTA/172/17-2, a opatřením ze dne 8. 2. 2017, zn. OPKTA/172/17-3, žalovaný žalobci sdělil, že odložil jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 20. 12. 2016 a ze dne 21. 12. 2016 z důvodu nedoplnění údajů o žadateli. Poučil žalobce, že pokud s uvedeným způsobem vyřízení nesouhlasí, může do 30 dnů ode dne doručení podat stížnost dle § 16a informačního zákona. Obě uvedená sdělení byla žalobci doručena dne 10. 2. 2017.
12. Podáním ze dne 13. 2. 2017 žalobce reagoval na odložení jeho žádostí, nikoliv však stížností ve smyslu poučení, které mu bylo dáno, ale opětovnou žádostí o poskytnutí informací. Z dané reakce vyplývá, že žalobce si byl vědom toho, jaké náležitosti (datum narození) má ve svých žádostech o informace doplnit, přičemž zde uvádí: „*Jsem občanem ČR občanský průkaz byl vydán Magistrátem města K. a jsem v evidenci obyvatel města K.*“. Na tuto žádost reagoval žalovaný opatřením ze dne 1. 3. 2017, zn. OPKTA/240/17, kterým žalobce upozornil na odložení jeho žádosti ze dne 20. 12. 2016 pro nedoplnění povinných údajů dle § 14 odst. 2 informačního zákona. Současně uvedl, že v nové žádosti žalobce nejsou uváděny žádné nové skutečnosti, protože tato opakovaná žádost žalobce bude založena bez dalšího a žalovaný se jí nebude zabývat.
13. Dne 11. 1. 2017 podal žalobce ke Krajskému ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru služby dopravní policie, stížnost datovanou 5. 1. 2017, a to na vedoucího odboru dopravy a služeb žalovaného. Dne 11. 1. 2017 Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor služby dopravní policie, postoupilo stížnost žalovanému. Vyrozuměním ze dne 9. 3. 2017 o vyřízení stížnosti žalobce ze dne 5. 1. 2017 tajemník žalovaného informoval žalobce, že stížnost žalobce považuje za bezdůvodnou, a to poté, co se tajemník žalovaného vypořádal s jednotlivými body uvedené stížnosti žalobce.
14. Dne 12. 4. 2017 doručil žalobce Krajskému úřadu Středočeského kraje, odboru dopravy, stížnost ze dne 12. 4. 2017 na vedoucího odboru dopravy a služeb žalovaného „*na vědomé porušování zákonů*“. Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy, věc usnesením ze dne 13. 6. 2017, č. j. 047202/2017/KUSK-DOP/HOL, postoupil žalovanému. Vyrozuměním ze dne 19. 7. 2017 o vyřízení stížnosti žalobce ze dne 12. 4. 2017 tajemník žalovaného informoval žalobce, že stížnost považuje za bezdůvodnou, a to z důvodů uvedených ve vyrozumění k jednotlivým namítaným porušením zákonů a podzákonných předpisů. Stížnost tajemník žalovaného považoval za bezdůvodnou, neboť se tvrzení žalobce podle něj nezakládala na pravdě.
15. Žalobce na vyrozumění tajemníka žalovaného ze dne 19. 7. 2017 reagoval podáním ze dne 22. 8. 2017 adresovaným žalovanému, ve kterém zopakoval, že není doloženo kolaudační rozhodnutí místních komunikací a že jejich vlastníky musí bezpečnostní prohlídky provádět ze zákona, přičemž obsah vyrozumění žalovaného ze dne 19. 7. 2017 považuje žalobce za nesmyslný a nepodložený. Zároveň uvedl, že se obrátí na soud.
16. Z obsahu správního spisu rovněž vyplývá, že žalovaný žalobci sdělil, že jím požadovanými informacemi nedisponuje.

III. Posouzení žaloby soudem

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, v zákonem stanovené lhůtě a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud dále posuzoval, zda žalobce využil prostředky ochrany proti nečinnosti, neboť jejich vyčerpání je podmínkou

přípustnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Došel přitom k závěru, že tato podmínka nebyla žalobcem splněna.

18. Podle § 14 odst. 2 věty první a druhé informačního zákona musí ze žádosti o informace být zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona; fyzická osoba uvede v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášena k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště.
19. Podle § 14 odst. 4 informačního zákona neobsahuje-li žádost náležitosti podle odstavce 2 věty první a adresu pro doručování, případně není-li elektronická žádost podána podle odstavce 3, není žádostí ve smyslu tohoto zákona.
20. Podle § 14 odst. 5 písm. a) informačního zákona povinný subjekt posoudí žádost a brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14a nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží.
21. Podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
22. Podle § 16a odst. 3 písm. a) informačního zákona se stížnost podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne doručení sdělení podle § 14 odst. 5 písm. c). Z tohoto ustanovení proto plyne, že v případě odložení žádosti o informace běží lhůta pro podání stížnosti ode dne doručení sdělení o odložení.
23. Podle § 79 s. ř. s. se může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.
24. Žalobce podáními ze dne 20. 12. 2016 a ze dne 21. 12. 2016 požadoval po žalovaném poskytnutí veškerých závazných stanovisek, které byly odborem dopravy a služeb žalovaného vydány ke stavbám parc. č. X, X a X, přímo souvisejících s ulicemi J. V. a N. K., protokolů o prováděných kontrolách stavu vozovek a bezpečnosti dopravního provozu v ulicích J. V. a N. K., kolaudačního rozhodnutí o provedení rekonstrukce spočívající ve změně z nebezpečné vozovky na živičnou v ulici J. V. v úseku od ulice Ž. po ulici N. K. a kolaudačního rozhodnutí vozovky v ulici N. K. v celé její délce.
25. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, obě tyto žádosti byly žalovaným odloženy a sdělení o jejich odložení byla žalobci doručena dne 10. 2. 2017. Lhůta k podání stížnosti podle § 16a informačního zákona proti odložení žádostí žalobce žalovaným tak marně uplynula dne 14. 3. 2017. V dané lhůtě, ani po jejím marném uplynutí, žalobce nepodal žádné podání, které by svým obsahem bylo stížností proti postupu žalovaného spočívajícího v odložení předmětných žádostí žalobce.
26. Soud se v této souvislosti zabýval podáními žalobce ze dne 5. 1. 2017, ze dne 12. 4. 2017 a ze dne 22. 8. 2017, a s nimi souvisejícími vyrozuměními tajemníka žalovaného. Tato podání soud posoudil jako stížnosti ve smyslu § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) proti postupu správního orgánu,

konkrétně postupu úřední osoby – vedoucího odboru dopravy a služeb žalovaného. Ačkoliv správní řád zakotvuje zásadu subsidiarity stížnosti, která znamená, že tento nástroj lze uplatnit pouze tehdy, neposkytuje-li zákon jiný prostředek ochrany (§ 175 odst. 1 správního řádu), a stížnost podle § 175 správního řádu bude proto ve věcech svobodného přístupu k informacím zásadně nepřipustná, neboť informační zákon upravuje vlastní prostředky ochrany (odvolání, stížnost), nejedná se podle soudu u podání ze dne 5. 1. 2017, ze dne 12. 4. 2017 a ze dne 22. 8. 2017 o takový případ. Z žádné z uvedených stížností totiž nevyplývá (při posouzení jejich obsahu), že žalobce podává stížnost ve smyslu informačního zákona nebo že si stěžuje na neposkytnutí informací nebo způsob vyřízení jeho žádosti o informace. Žalobce si výslovně stěžuje na postup zaměstnance žalovaného a na postup žalovaného, resp. na udržování žalobcem tvrzeného protiprávního stavu týkajícího se výše zmíněných místních komunikací. Uvedená podání tak mají podle soudu povahu stížnosti podle § 175 správního řádu, a žalovaný je tak správně jako taková posoudil a vyřídil.

27. Vzhledem k uvedenému soud dospěl k závěru, že žalobce nevyužil prostředky ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného. Žalobce se totiž postupu žalovaného (spočívajícím v odložení žádosti žalobce o informace) mohl a měl bránit podáním včasné stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona, o čemž byl žalovaným řádně poučen. Žalobce však tuto možnost ochrany svých práv nevyužil.
28. Pro úplnost soud dodává, že nečinnost žalovaného ve vztahu k žádostem žalobce o poskytnutí závazných stanovisek, které byly odborem dopravy a služeb žalovaného vydány ke stavbám parc. č. X, X a X, není žalobou namítána, a tudíž se jí soud nezabýval. Zároveň soud uvádí, že v žádostech uvedených v bodech 6 a 7 odůvodnění tohoto usnesení žalobce nepožadoval poskytnutí informací týkajících se pasportů komunikací J. V. a N. K. nacházejících se na území Statutárního města K., přičemž tento požadavek žalobce vznesl až v žalobě.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Soud žalobu odmítl pro nepřipustnost, neboť není splněna podmínka spočívající v bezvýsledném vyčerpání prostředků žalobcem, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a to podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 79 odst. 1 s. ř. s.
30. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť byla žaloba odmítnuta. Jelikož byla žaloba odmítnuta, soud podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.
31. Soud ze spisu zjistil, že soudní poplatek za žalobu byl na účet soudu připsán dvakrát, a to v obou případech dne 5. 2. 2018. Žalobce tak zaplatil na soudním poplatku o 2 000 Kč více, než činila jeho poplatková povinnost. Proto mu soud tento přeplatek vrátil (§ 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. února 2020

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu